

יוסף חסדי ורחל

1580

נערך ויוצא לאור ע"י "חסדי יוסף ורחל" (בהשתתפות כולל 'חוני המעל')
 העלון לע"ג אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סוסיס וז"ל שנלב"ע ביום ז' סיון התשנ"ב
 ואימי מורתי רחל בת איזה סוסיס ע"ה שנלב"ע ביום כז' מר חשוון התשע"ז

"כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה"

הקב"ה מעיד על נח: "כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה". אמנם ישנה מחלוקת האם נח היה צדיק רק בדורו וכו', אבל אנו מסתפקים בצדיקי הדור בלבד. על רקע פסוק זה אנו משתוממים לדברי ישעיהו: "כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ, כן נשבעתי מקצף עליך ומגער כך". האם נח אשם כמה שקרה לדור המבול?

מובא בזהר: "תניא, א"ר יוסי: כשבני אדם נמצאים חייבים לפני הקב"ה, הצדיק הוא הנמצא בעולם, הקב"ה מדבר עימו, כדי שיבקש רחמים על העולם ויתרצה להם. מה עושה הקב"ה? מדבר עימו מאלו רשעי עולם, ואומר לו שטיב עמו לבדו ויכלה את כולם. מה דרכו של אדם צדיק? שהוא עוזב את שלו ולוקח לעצמו ללמד זכות על כל העולם כדי שהקב"ה יתרצה להם. מנא לן? ממשא. שאמר לו הקב"ה: 'חטא ישראל עשו להם עגל... הרף ממני ואשמידם...'. מיד 'יחל משה את פני ה' אלוהיו' ומסר עצמו למיתה בכמה מקומות בשביל ישראל, שנאמר: 'ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך... ויאמר ה' סלחתי כדברך'. ואילו בנח: ... אמר לו נח: 'ולי מה אתה עושה? א"ל: 'והקמתי את בריתי אתך עשה לך תיבת עצי גופר', ולא ביקש רחמים על העולם... ומשום זה מי נח כתוב כי בו היו תלויים מחמת שלא ביקש רחמים על העולם".

על מנהיגי הדור בכל החלטה שלהם ובכל ענין יראו קודם כל לנגד עיניהם את טובת המדינה, והעם במדינה. התקשורת מלאה בימים אלה בהדשות על מה שהולך בשלטון ואין אנו יכולים לעצום עינינו ולא לראות את המצב נכוחה. היום יותר מתמיד בולט האינטרס האישי בקבלת החלטות ופחות מכך האינטרס של העם. עד כדי התרחקות והתנכרות מתורת ישראל.
 יש צדק בהפניית אצבע מאשימה כלפי נח, משום שהצלת העולם לא עמדה בראש מעייניו. בכל דור ודור מנהיגי ישראל חייבים קודם כל לדאוג לענייני עם ישראל. המצב של עם ישראל וארץ ישראל נמצא היום בשלב מסוכן וכמצב לא טוב ועל המנהיגות הרוחניות והחילונית כאחד לשים בראש מעייניהם את עניניו של עם ישראל ואחרותו ולדאוג למורשת עם ישראל ולתורתו ולארכו.

העלון לע"ג

מו"ר זקני ר' עיש סוסיס בר עישה ז"ל שנלב"ע ד' חשוון
 מרת יקטן צ"ה פ"ד בת צמו ע"ה שנלב"ע ח' חשוון
 ז"ל צ"ה.

מתפלל

שבת ג' חשוון ה-תשפ"ו
 פרשה: נח
 הפטרה: רני עקרה

הדלקת נרות - 17:36
 צאת השבת - 18:28
 ר"ת: 19:05

הדלקת נרות בשבת הבאה 16:29

זמן	נח
4:47 <	5:40
4:54 <	5:47
5:56 <	6:51
11:23 <	12:24
11:51 <	12:52
16:50 <	17:57

תפילות ליוזר

"היוצר מעיד"

במסכת סוכה (נב,א) נאמר, שליצר הרע שבעה שמות, אך הקב"ה קורא לו ר'ע, כפי שנאמר (בראשית ח, כא): "כי יצר לב האדם רע מנעוריו". לכן נקרא יצר הרע במדרש 'עלוב', כי מה עלוב מיצירה שיוצרה מעיד עליה שהיא רעה.

העלון לרפואת

מנשה בר דוד וברוריה
 מרת אחוה יזינה בת רחל
 ולע"ג תמי' מ' שלום בר עמחה ז"ל
 חמותי מרים בת רחל ע"ה
 הרוצה להקדיש את העלון או חלקו
 בטל... 052-5079555

"הקלו המים" ג'

תפילות ליוזר

ביתו של המקובל האלוקי הגאון רבי יהודה פתיה שכן באחת השכונות הגבוהות. ב"שארע חכם יהודה" (סמטת חכם יהודה), שנקראה כך על שמו גם בפי ערביי בגדאד. ורבים נמלטו לחצר הבית.

ידוע ומפורסם היה, כי עיניו וליבו של חכם יהודה נתונות על בני דלת העם. לסעדם ולעודדם. ובכל שיטפון היו משפחות רבות קובעות את דירתן בחצרו, כשכל מחסורן עליו.

בנו חביבו של רבי יהודה. חכם שאול. סיפר לימים לנכדו, כי לאחר אחד השטפונות הללו איזוהה משפחה אחת את חצרו של רבי יהודה למשכנה הקבוע. כעבור שבוע ושבועיים ביקשו בני הבית להעיר לאותה משפחה, כי עליה לעזוב. אבל רבי יהודה מנע זאת מהם. "יישארו כאן ככל שיחפצו" קבע. וכך היה, במשך חצי שנה התגוררה אותה משפחה בחצר ביתו של רבי יהודה. עד שקמה ועזבה מעצמה.

באותו לילה גשום וסוער, עסקו בביתו של רבי יהודה בהכנות לקבלת ניצולי השיטפון. אולם רבי יהודה עצמו, עמוד התפילה, היה עסוק בהכנות לקראת הצלת כלל יהודי העיר.

בשעה שלפנות בוקר נשמעו נקישות על דלת ביתו של רבי יהושע משה. מתלמידיו של רבי יהודה פתיה. התלמיד. שפתח את הדלת, נדהם לראות את רבו עומד בפתח.

"יהושע בוא עמי", אמר רבי יהודה. "להיכן?" שאל התלמיד בחשש. "לקברו של רבי יצחק גאון", השיב הרב בקול חנוק מבכי, "נבכה ונעתיר על כלל יהודי העיר. למען תסור מעלינו גזירת השיטפון".

עיניו של רבי יהושע משה התעגלו בחרדה. "קברו של רבי יצחק גאון?" הצליח לבסוף לשאול, "והרי הציון נמצא ממש בקרבת החידקל, גל מאיים אחד ואנחנו עלולים לטבוע למוות...".

"לא" קבע רבי יהודה, "לא יקרה לך מאומה, אני מבטיחך נאמנה".

רבי יהושע משה ידע כי מילותיו של רבו חותכות ובוקעות רקיעים. הוא קיבל את הסכמתו של אביו, ששהה באותה עת בבית, ואחר התעטף בזריזות במעילו ויצא אל הרחוב, מנסה להדביק את צעדיו של רבו.

העלון לרפואת והצלת אלעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "תפילות ליוזר" תורח בימים: א - ה פלא... 052-5079555

שיעורי לווין

לע"ג מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
 כל מוצאי שבת אפשר לצפות בשיעורי הרש"צ ר' יצחק יוסף שליט"א בלוויין על מסך גדול
 בבית הכנסת אשר ב"שבט סופר"

מנויים: לקבלת העלון חינם במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

הלכות ויקרא

הלכות הנחת תבשיל על האש מערב שבת על מנת
שיתבשל בשבת (שהייה)
והלכות חימום תבשיל בשבת (חזרה)
ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

חימום תבשיל בשבת סמוך לאש או לכירה

מא. תבשיל שנתבשל כולו כל צרכו, אם הוא יבש, אפילו אם נצטנן לגמרי, ואפילו הניחו על גבי קרקע, מותר להניחו סמוך לאש בשבת, אף על פי שמתחמם שם ונעשה חם עד שהיד סולדת בו. ומכל מקום אין להקל להניחו סמוך לאש ממש, וצריך להרחיק מעט מן האש, כדי שיהיה היכר שהוא שבת, ולא יבוא לעשות פעולה כדי להגדיל את האש על מנת שיתחמם התבשיל במהרה.

וכל זה אינו אלא בתבשיל שהוא מבושל כל צרכו והוא יבש, אבל בתבשיל לח, אין להקל להניחו כנגד האש על מנת לחממו בשבת במקום שיכול להגיע לחום שהיד סולדת בו, אלא אם כן בשעה שמניחו היה התבשיל עדיין חם כשיעור חום שהיד סולדת בו (ואפילו הניחו על גבי קרקע). ולמנהג האשכנזים יש להקל בזה כל שלא נצטנן התבשיל לגמרי.

וישנם עוד פרטי דינים בענין הנחת תבשיל בשבת סמוך לאש, ונתבאר בס"ד בהלכה ברורה (סימן שיח סעיף קסא והלאה).

מב. תבשיל שנתבשל כולו כל צרכו, אפילו הניחו על גבי קרקע, מותר להניחו בשבת סמוך לכירה מבחוץ, אפילו כשהקדרה נוגעת בדופני הכירה, ואפילו אותה כירה אינה גרופה וקטומה, ואפילו אם מחמת כן יתחמם התבשיל כשיעור חום שהיד סולדת בו, ובתבשיל יבש יש להקל בזה אפילו הוא צונן לגמרי, ובתבשיל לח אין להקל להניחו במקום שיכול להגיע לחום שהיד סולדת בו, אלא אם כן בשעה שמניחו היה התבשיל עדיין חם כשיעור חום שהיד סולדת בו. ולמנהג האשכנזים יש להקל בזה כל שלא נצטנן התבשיל לגמרי.

ומכאן יש ללמוד שאם היתה קדרה אחת מונחת על גבי אש גלויה, מותר להעמיד בשבת בסמוך אליה קדרה אחרת שיש בה תבשיל המבושל כל צרכו על מנת לחממו, ואפילו הניחו על גבי קרקע, ואפילו מצמיד הקדרה אל הקדרה שעל האש, באופן שדפנות הקדרות נוגעות זו בזו, ובתבשיל יבש יש להקל בזה אפילו עתה הוא צונן לגמרי, אבל בתבשיל לח, אם יש לחוש שיתחמם מחמת נגיעתו בקדרה שעל האש עד שיעור חום שהיד סולדת בו, אין להקל אלא אם כן בשעה שמניחו עדיין הוא חם כשיעור חום שהיד סולדת בו (ומכל מקום אף בתבשיל לח יש להקל אפילו הניחו על גבי קרקע). ולמנהג האשכנזים יש להקל בזה כל שלא נצטנן התבשיל לגמרי.

לדעת איזו בהמה טהורה היא ואיזו איננה טהורה, ובכדי שידע לאחר מכן אלו מינים טהורים שניתן יהיה להקריב מהם קרבנות לה'. ועל כך כותב רש"י: "טהורה – העתידה להיות טהורה לישראל, למדנו שלמד נח תורה".

"והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכוסו כל ההרים הגבוהים"

כתב הרב כ. הכהן, נראה לי רמזו למה שאמרו חז"ל שהטעם שזכה משה רבינו לקבל תורה מסיני הוא מפני שזכה למידת הענוה, כמו הר סיני שניתנה עליו התורה יותר מכל ההרים, מפני שהיה שפל. ובמסכת אבות נאמר: מאד מאד הוא שפל רוח".

וזהו שאמר: "והמים" – אין מים אלא תורה, "גברו" – שזכה האדם להתגבר בתורה משום שהיה "מאד מאד" בשפלות עד שהגיע לארץ. ועל ידי זה "ויכוסו כל ההרים הגבוהים" – שמתגבר האדם על הגבוהים שהם הגאונותנים.

"ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים" פירש רש"י: "שפה אחת – לשון הקודש", ומרגלא בפומיה דרבי יחיא קורח זצ"ל כי מצות ידיעת חכמת לשון הקודש, היא שורש כל התורה כולה. וכך היא לשוננו:

מצות ידיעת חכמת לשון הקודש, היא שורש כל התורה כולה. ואף על פי שאינה מתרי"ג מצוות, לפי שהיא בכלל עסק התורה, שאין מצות עסק התורה מתקיימת אלא בלשון הקודש, שצריך ללמוד דיני התורה ומצוות ב"ג מידות שהתורה נדרשת בהם, וזה אינו אלא בחכמת לשון הקודש. וגם שכר תלמוד תורה לא יהיה אלא כפי ידיעת האדם חכמת לשון הקודש, כי מי שהוא מבין חכמת לשון הקודש בדקדוק, יוכל לעמוד על כוונת דברי התורה ועממיהן בדקדוק, ובזה שכרו גדול יותר בהיותו לומד ויודע הדברים באמיתותן. מה שאין כן מי שאינו מדקדק לירד לעומק טעם הלשון, שלא יזכה להבין דרך האמת ואפילו אם ילמוד הרבה, יהיה יגע לריק...

"והיה לך ולהם לאכלה"

הנה בגמרא אמרו שאסור לאדם לאכול קודם שיתן מאכל לבהמתו. ואם כן למה הקדים "לך" לפני "להם"?

אלא מכיון שבתובה היו הרבה חיות וכל אחד אוכל בזמנים שונים, וכמו שמצינו בגמרא שבני נח התאוננו שהם עסוקים כל זמנם בהאכלת החיות, ומכיון שכן מותר להם לאכול לפני החיות, שאם לא כן לא היה להם זמן לאכול כלל.

והגאון רבי שמעון סופר מקראקא ביאר, שמובא במדרש: אדם ובהמה תושיע ה' – אדם בזכות בהמה, לכן מקדימים את הבהמה. אבל כאן שכל החיות והבהמות ניצלו בזכותו של נח, לכן מקדים הכתוב את נח קודם לבהמות: "לך ולהם לאכלה".

"מכל בהמה טהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו"

כותב רש"י: "טהורה – העתידה להיות טהורה לישראל, למדנו שלמד נח תורה". ועל כך תמה ה"לבוש" הכיצד למד נח תורה, והרי נאמר בגמרא שעובד כוכבים שעסק בתורה חייב מיתה?

בספר "פרדס יוסף" תירץ על כך על פי הנאמר במסכת שבת: מעשה בנכרי אחד שבא לפני שמאי, אמר לו: גיירני על מנת שתלמדני כל התורה כולה על רגל אחת. דחפו שמאי באמת הבנין שבידו. בא לפני הלל וגיירו. אמר לו: דעלך סני לחברך לא תעביד זו כל התורה כולה, ואידך זיל גמור.

והקשה המהרש"א: הכיצד למדו הלל את התורה, כל עוד שלא התגייר? ותירץ דמכיון שבא ללמוד תורה בכדי להתגייר, לכך הותר הדבר.

וזהו איפוא ההיתר ללימוד התורה של נח, שכן עיקר לימודו של נח היה בכדי

פרשת ויקרא

"שונא הגוף"

רבי משה משיזו, מתלמידי המגיד ממזריש, נהג בצעירותו להרבות בתעניות ובסיגופים. יום אחד הגיע לעירו רבי צבי, בנו של הבעש"ט. הלך רבי משה לאכסנייתו וישב עמו לסעודה. לפני ברכת המזון פנה רבי משה אל רבי צבי וביקש: "יחזור-נא מר על אמרה אחת של אביו". אמר רבי צבי: "כך אמר אבי הקדוש, למה נקרא יצר הרע 'קץ כל בשר' ולא 'קץ כל נפש'? – מפני שהוא שונא לא רק את הנפש היהודית, אלא גם את הגוף היהודי, ומסיבה זו הוא מסית את האדם לצום ולהסתגף".

הבין רבי משה את הרמז וחדל מדרך התעניות והסיגופים.